Biblia latina

[Basel: Johann Amerbach], 1482 Seite 458

suũ: ⁊ fluuius subuertit fũdamẽtũ eorũ
Qui dicebant deo· recede a nobis· ⁊ q̃si
nihil possit facere oĩpotẽs· estimabãt eũ
cũ ille iplesset domos eoꝝ bonis. Quoꝝ
sñia ꝓcul sit a me. Videbũt iusti ⁊ leta-
bunt̃· ⁊ innocẽs subsannabit eos. Nõ-
ne succisa ẽ erectio eoꝝ: ⁊ reliq̃as eoꝝ de-
uorauit ignis? Acq̇esce igit̃ ei· ⁊ habeto
pacẽ· ⁊ ꝑ hec habebis fructus optimos.
Suscipe ex ore illius legẽ· ⁊ pone sermo-
nes eius ĩ corde tuo. Si reũsus fuer̄ ad
oĩpotentẽ edificaberis· ⁊ lõge facies ini-
q̃tatẽ a tabernaculo tuo Dabit ꝓ terra
silicez· ⁊ ꝓ silice torrẽtes aureos. Eritq̃
oĩpotens ꝯ hostes tuos· ⁊ argẽtũ coacer
uabit̃ tibi. Tunc sup̱ oĩpotentẽ delitijs
afflues· ⁊ eleuabis ad deũ faciẽ tuã Ro
gabis eũ· ⁊ exaudiet te· ⁊ vota tua red-
des. Decernes rem ⁊ veniet tibi· ⁊ ĩ vijs
tuis splendebit lumẽ. Qui enĩ hũiliat᷒
fuerit· erit in gloria· ⁊ q̇ inclinauerit ocu-
los suos· ipse saluabit̃. Saluabit̃ ĩno-
cens: saluabitur autem mũdicia manuũ
suarum. XXIII

Respõdẽs aũt iob ait: Nũc q̊z
in amaritudine ẽ sermo me᷒· et
man᷒ plage mee aggrauata ẽ
sup̱ gemitũ meũ. Quis mihi tribuat vt
cognoscã ⁊ inueniã illũ· ⁊ veniã vsq̃ ad
soliũ eius? Ponã corã eo iudiciuz· ⁊ os
meũ replebo increpationib᷒: vt sciã ꝟba
q̄ mihi rñdeat· ⁊ intelligã q̇d loquat̃ m̃.
Nolo multa fortitudine contendat me-
cũ· nec magnitudĩs sue mole me p̄mat.
Proponat eq̃tatez ꝯ me· ⁊ ꝑueniet ad
victoriã iudiciũ meũ. Si ad oriẽtẽ iero
nõ apparet: si ad occidentẽ nõ intelligã
eũ. Si ad sinistrã· q̇d agã? Nõ apprehẽ-
dã eũ. Si me vertã aͩ dexterã· nõ vide-
bo illũ. Ipse ꝟo scit viã meã· ⁊ ꝓbabit
me q̃si aurũ q᷑ ꝑ ignẽ transit. Vestigia
ei᷒ secutus est pes meus· viã ei᷒ custodi-
ui· ⁊ nõ declinaui ex ea. A mãdat̄ labio-
rũ eius non recessi· ⁊ in sinu meo abscon-
di verba oris ei᷒. Ipse enĩ solus ẽ· ⁊ ne-
mo auertere potest cogitationem eius· ⁊
anima eius quodcũq̃ voluit hoc fecit.

Cumq̃ expleuerit in me volũtatẽ suam
⁊ alia multa similia p̄sto sũt ei. Et idcir-
co a facie eius turbat᷒ sum· ⁊ considerãs
eũ· timore sollicitor. Deus emolliuit cor
meũ· ⁊ oĩpotens cõturbauit me. Nõ enĩ
perij ꝓpter ĩminẽtes tenebras: nec faciez
meã operuit caligo. XXIIII

Ab oĩpotente nõ sũt abscõdita
tp̱a· q̇ aũt nouerũt eũ· ignorãt
dies illi᷒. Alij terminos trãstu-
lerũt: diripuerũt greges· ⁊ pauerũt eos.
Asinũ pupilloꝝ abegerũt· ⁊ abstulerũt
ꝓ pignẽre bouem vidue. Subuerterũt
pauperũ viã· ⁊ oppresserũt parit̃ mãsue-
tos terre. Alij q̃si onagri in deserto egre-
diũt̃ ad opus suũ: vigilantesq̃ ad p̄dã
p̄parant panẽ liberis. Agrũ nõ suũ de-
metũt· ⁊ vineã eius quez vi oppresserũt
vindemiãt. Nudos dimittũt hoĩes in-
dumẽta tollẽtes· q̇b᷒ nõ est opimẽtũ in
frigore: quos imbres montiũ rigãt ⁊ nõ
habentes velamen amplexant̃ lapides.
Vim fecerũt dep̄dãtes pupillos· ⁊ vul-
gũ paup̱em spoliauerũt. Nudis ⁊ ince-
dentib᷒ absq̃ vestitu ⁊ esuriẽtib᷒ tulerũt
spicas. Inter aceruos eoꝝ meridiati sũt
q̇ calcatis torcularib᷒ sitiũt. De ciuitati-
bus fecerũt viros gemere· ⁊ aĩa vulnera-
toꝝ clamauit· ⁊ deus inultum abire nõ
patit̃. Ipsi fuerũt rebelles lumini. Nescie-
rũt vias eius: nec reuersi sũt ꝑ semitas il-
lius. Mane p̄mo cõsurgit homicida: in-
terficit egenũ ⁊ pauꝑez: ꝑ noctẽ ꝟo erit
q̃si fur. Oculus adulteri obseruat caligi-
nem dicẽs: nõ me videbit oculus· ⁊ ope-
riet vultum suum. Perfodit ĩ tenebris
domos· sicut in die condixerant sibi· et
ignorauerunt lucem. Si subito apparu-
erit aurora arbitrantur vmbraz mortis
⁊ sic in tenebris quasi in luce ambulant.
Leuis est super faciem aque. Maledi-
cta sit pars eius in terra· nec ambulet ꝑ
viam vinearum. Ad nimiũ calorẽ trans-
iet ab aquis niuiũ· ⁊ vsq̃ ad ĩferos pec-
catum illius. Obliuiscat̃ eius mĩa. Dul-
cedo illius vermes. Non sit ĩ recordati-
one: s᷑ ꝯteratur sicut lignũ infructuosũ

TECHNISCHE UNIVERSITÄT DARMSTADT
http://tudigit.ulb.tu-darmstadt.de/show/inc-iii-104/0457
Universitäts- und Landesbibliothek Darmstadt
gefördert durch die DFG